ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 20ής Οκτωβρίου 1987 *

Στην υπόθεση 119/86,

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τον Luis Javier Casanova Fernández, γενικό γραμματέα αρμόδιο επί θεμάτων Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, επικουρούμενο από τους Fernando Mansito Caballero, γενικό διευθυντή συντονισμού επί κοινοτικών νομικών και θεσμικών θεμάτων, Jaime Folguera Crespo, υποδιευθυντή της γενικής διευθύνσεως συντονισμού επί κοινοτικών νομικών υποθέσεων, Antonio Sainz de Vicuña Barroso, προϊστάμενο της νομικής υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών, Juan de Miguel Zaragoza, υποδιευθυντή της γενικής διευθύνσεως διεθνούς νομικής συνεργασίας στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, και τον Michel Waelbroeck, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την πρεσβεία της Ισπανίας, 4-6, boulevard Emmanuel-Servais,

προσφεύγον,

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τους Antonio Sacchettini, διευθυντή της νομικής του υπηρεσίας, Arthur Brautigam, κύριο υπάλληλο διοικήσεως στην ίδια υπηρεσία, και José Elizalde, μέλος της γενικής του γραμματείας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον J. Käser, διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

και

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από το νομικό της σύμβουλο Jean-Claude Séché, επικουρούμενο από τον Carlos Palacio, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθών,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση:

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

— του κανονισμού 569/86 του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1986, για τον καθορισμό των γενικών κανόνων εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού που εφαρμόζεται κατά τις συναλλαγές (ΕΕ L 55, σ. 106),

— του κανονισμού 574/86 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986, που καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού που εφαρμόζεται στις συναλλαγές (ΕΕ L 57, σ. 1),

— του κανονισμού 624/86 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές για τις πρώιμες πατάτες (ΕΕ L 60, σ. 1),

— του κανονισμού 641/86 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές για τα προϊόντα του τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά που εισάγονται στην Πορτογαλία, αναφερόμενα στο παράρτημα XXII της πράξης προσχώρησης (ΕΕ L 60, σ. 34),

— του κανονισμού 643/86 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού κατά τις συναλλαγές για τα προϊόντα του τομέα των ζωντανών φυτών και της ανθοκομίας που εισάγονται στην Πορτογαλία, αναφερόμενα στο παράρτημα XXII της πράξης προσχωρήσεως (ΕΕ L 60, σ. 39),

— του κανονισμού 647/86 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές για τα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα (ΕΕ L 60, σ. 50),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους G. Bosco, πρόεδρο τμήματος, προεδρεύοντα, O. Due και G. C. Rodríguez Iglesias, προέδρους τμήματος, T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann, Y. Galmot, K. Κακούρη, R. Joliet, T. F. O'Higgins και F. Schockweiler, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Darmon
γραμματέας: B. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως

λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 9ης Απριλίου 1987,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Ιουνίου 1987,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 27 Μαΐου 1986, το Βασίλειο της Ισπανίας άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, πρώτη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση των ακόλουθων κανονισμών:

— του κανονισμού 569/86 του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1986, για τον καθορισμό των γενικών κανόνων εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού που εφαρμόζεται κατά τις συναλλαγές (ΕΕ L 55, σ. 106)·

— του κανονισμού 574/86 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986, που καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού που εφαρμόζεται στις συναλλαγές (ΕΕ L 57, σ. 1)·

— του κανονισμού 624/86 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές για τις πρώιμες πατάτες (ΕΕ L 60, σ. 1)·

— του κανονισμού 641/86 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές για τα προϊόντα του τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά που εισάγονται στην Πορτογαλία, αναφερόμενα στο παράρτημα XXII της πράξης προσχώρησης (ΕΕ L 60, σ. 34)·

— του κανονισμού 643/86 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού κατά τις συναλλαγές για τα προϊόντα του τομέα των ζωντανών φυτών και της ανθοκομίας που εισάγονται στην Πορτογαλία, αναφερόμενα στο παράρτημα XXII της πράξης προσχωρήσεως (ΕΕ L 60, σ. 39)·

— του κανονισμού 647/86 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές για τα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα (ΕΕ L 60, σ. 50).

Α — Αντικείμενο της διαφοράς

2 Με την προσφυγή ζητείται να αναγνωριστεί ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή, εκδίδοντας τις εκτελεστικές διατάξεις του συμπληρωματικού μηχανισμού που εφαρμόζεται στις συναλλαγές και επιβάλλοντας ιδίως τη χρήση συστήματος πιστοποιητικών και εγγυήσεων, για την εξαγωγή ορισμένων γεωργικών προϊόντων από την Ισπανία προς τα άλλα κράτη μέλη της Κοινότητας, παρέβησαν τις διατάξεις της Συνθήκης ΕΟΚ περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, τον κανόνα του stand-still (κατά τον οποίο απαγορεύεται η θέσπιση παντός νέου περιοριστικού μέτρου), καθώς και τις αρχές της ασφάλειας του δικαίου, της αναλογικότητας και της κοινοτικής προτίμησης.

3 Ο συμπληρωματικός μηχανισμός που εφαρμόζεται στις συναλλαγές μεταξύ της Κοινότητας υπό τη σύνθεση που είχε στις 31 Δεκεμβρίου 1985 και της Ισπανίας (στο εξής: ο ΣΜΣ), καθιερώθηκε με το άρθρο 81 της πράξης για τους όρους προσχώρησης του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και τις προσαρμογές των Συνθηκών (ΕΕ L 203, σ. 23· στο εξής: πράξη προσχώρησης). Ο ΣΜΣ έχει εφαρμογή από 1ης Μαρτίου 1986 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1995· υπόκεινται σ' αυτόν τα προϊόντα που απαριθμούνται στο άρθρο 81, παράγραφος 2, της πράξης προσχώρησης. Όσον αφορά τις εισαγωγές από την Ισπανία προς την Κοινότητα των Δέκα, πρόκειται για τα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα που υπάγονται στην κοινή οργάνωση της αγοράς του τομέα αυτού, τις πρώιμες πατάτες που εμπίπτουν στη διάκριση 07.01 Α ΙΙ του κοινού δασμολογίου και τα προϊόντα του τομέα των οπωροκηπευτικών που υπάγονται στην κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα αυτό. Η τελευταία όμως κατηγορία προϊόντων υπόκειται στον ΣΜΣ από 1ης Ιανουαρίου 1990.

4 Το άρθρο 83 της πράξης προσχώρησης προβλέπει ότι, βάσει ισολογισμού προβλέψεων συντασσομένου για κάθε περίοδο και για κάθε προϊόν ή ομάδα προϊόντων, καταρτίζεται χρονοδιάγραμμα προβλέψεων σχετικά με την εξέλιξη των συναλλαγών και καθορίζεται « ενδεικτικό ανώτατο όριο εισαγωγών ». Τα διαδοχικώς καθοριζόμενα ανώτατα όρια πρέπει να ακολουθούν μια κάπως προοδευτική εξέλιξη σε σχέση προς τα παραδοσιακά ρεύματα συναλλαγών, κατά τρόπο που να εξασφαλίζουν « το αρμονικό και βαθμιαίο άνοιγμα της αγοράς και την πλήρη πραγματοποίηση της ελεύθερης κυκλοφορίας στο εσωτερικό της Κοινότητας κατά τη λήξη της χρονικής περιόδου εφαρμογής των μεταβατικών μέτρων » (άρθρο 83, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο). Προς το σκοπό αυτό, καθορίζεται ποσοστό ετήσιας αύξησης των ενδεικτικών ανωτάτων ορίων.

5 Κατά το άρθρο 85 της πράξης προσχώρησης, μπορούν να ληφθούν μέτρα διασφαλίσεως « στην περίπτωση κατά την οποία η εξέταση της εξέλιξης των ενδοκοινοτικών συναλλαγών αφήσει να διαφανεί μια σημαντική αύξηση των πραγματοποιημένων ή προβλεπομένων εισαγωγών και αν η κατάσταση αυτή οδηγεί στην κάλυψη ή στην υπέρβαση του ενδεικτικού ανωτάτου ορίου εισαγωγών του προϊόντος για την τρέχουσα περίοδο εμπορίας ή για ένα τμήμα της ». Όσον αφορά τη φύση των μέτρων διασφαλίσεως, το άρθρο 85 διακρίνει μεταξύ συντηρητικών και οριστικών μέτρων· τα τελευταία μπορούν να περιλαμβάνουν ιδίως είτε την αναθεώρηση του ενδεικτικού ανωτάτου ορίου, είτε τον περιορισμό ή την αναστολή των οικείων εισαγωγών.

6 Ο πρώτος από τους προσβαλλόμενους κανονισμούς, ο 569/86 του Συμβουλίου, θέτει τους γενικούς κανόνες εφαρμογής του ΣΜΣ. Οι αιτιολογικές του σκέψεις αναφέρουν ότι ο ΣΜΣ αποσκοπεί στην παρακολούθηση της εξέλιξης των συναλλαγών και στην εφαρμογή των ενδεχομένως απαιτουμένων από την εξέλιξη αυτή μέτρων που προβλέπονται στην πράξη προσχώρησης. Το άρθρο 1 του κανονισμού προβλέπει ότι τα υποκείμενα στον ΣΜΣ προϊόντα μπορούν να διατεθούν προς κατανάλωση μόνο κατόπιν υποβολής « πιστοποιητικού ΣΜΣ », το οποίο, προκειμένου για ισπανικά προϊόντα εισαγόμενα στην Κοινότητα των Δέκα, εκδίδεται από τις ισπανικές αρχές. Η έκδοση του πιστοποιητικού προϋποθέτει τη σύσταση εγγύησης, που εξασφαλίζει την εκπλήρωση της αναλαμβανόμενης υποχρέωσης ότι το προϊόν θα διατεθεί στην κατανάλωση εντός της διάρκειας ισχύος του πιστοποιητικού· η εγγύηση καταπίπτει ολικώς ή μερικώς αν η συναλλαγή δεν πραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας αυτής ή πραγματοποιηθεί μόνο εν μέρει.

7 Οι λοιποί από τους προσβαλλόμενους κανονισμούς θέτουν τις εκτελεστικές διατάξεις του συστήματος που καθιερώνεται με τον κανονισμό 569/87. Μεταξύ αυτών, ο κανονισμός 574/86 της Επιτροπής ορίζει τις προϋποθέσεις εκδόσεως και ισχύος των πιστοποιητικών ΣΜΣ· οι υπόλοιποι κανονισμοί αφορούν τις ειδικότερες εκτελεστικές διατάξεις για ορισμένα προϊόντα ή ομάδες προϊόντων.

8 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση εκτίθενται διεξοδικώς οι διατάξεις της πράξης προσχώρησης και των επίδικων κανονισμών, καθώς και οι λόγοι ακυρώσεως και οι ισχυρισμοί των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω, παρά μόνο καθόσον απαιτείται για να σχηματίσει κρίση το Δικαστήριο.

9 Το προσφεύγον επικαλείται έξι λόγους ακυρώσεως, από τους οποίους ο πρώτος αναφέρεται στην έλλειψη αιτιολογίας του κανονισμού 569/86 του Συμβουλίου. Ο λόγος

αυτός πρέπει να εξεταστεί μετά τους λόγους που αναφέρονται στον προβαλλόμενο παράνομο χαρακτήρα του όλου συστήματος που έχει θεσπιστεί με τον κανονισμό 569/86. Το σύστημα αυτό βάλλεται ως αντίθετο προς την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, τις αρχές της ασφάλειας του δικαίου και της αναλογικότητας, προς τις ρήτρες stand-still που προβλέπονται από τη Συνθήκη ΕΟΚ, καθώς και προς την αρχή της κοινοτικής προτίμησης, που αποτελούν και αντίστοιχους λόγους ακυρώσεως.

Β — Η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων

10 Το προσφεύγον υπενθυμίζει ότι οι διατάξεις του άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΟΚ αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα των κοινών οργανώσεων αγορών, ότι απαγορεύουν κάθε ρύθμιση που ενδέχεται να εμποδίσει άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά, το ενδοκοινοτικό εμπόριο και ότι η απαγόρευση αυτή ισχύει και ως προς τις συναλλαγές μεταξύ Ισπανίας και Κοινότητας των Δέκα από 1ης Ιανουαρίου 1986, όπως προκύπτει από το άρθρο 42 της πράξης προσχώρησης. Έστω και αν οι διατάξεις της εν λόγω πράξης περί γεωργικών προϊόντων επιτρέπουν μεταβατικώς ορισμένους ειδικούς περιορισμούς, καμιά από τις διατάξεις αυτές δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω.

11 Το προσφεύγον υποστηρίζει ειδικότερα ότι η πράξη προσχώρησης δεν επιτρέπει την καθιέρωση γενικευμένου συστήματος πιστοποιητικών και εγγυήσεων, σαν αυτό που προβλέπεται με τους προσβαλλόμενους κανονισμούς. Ο ΣΜΣ επιτρέπει στα κοινοτικά όργανα να λαμβάνουν περιοριστικά μέτρα — συντηρητικά ή οριστικά —, οσάκις οι συναλλαγές μεταξύ Ισπανίας και Κοινότητας των Δέκα εξελίσσονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να υπάρχει κίνδυνος καλύψεως ή υπερβάσεως του ενδεικτικού ανωτάτου ορίου εισαγωγής· δεν αποσκοπεί στην επιβολή περιοριστικών μέτρων πριν καν εμφανιστεί μια τέτοια κατάσταση.

12 Τέλος, το προσφεύγον τονίζει ότι το σύστημα που θεσπίζεται με τους επίδικους κανονισμούς έχει περιοριστικό χαρακτήρα, ιδίως διότι απαιτεί τόσο την προσκόμιση του πιστοποιητικού ΣΜΣ όσο και τη σύσταση της αντίστοιχης εγγύησης ως προϋπόθεση για τη διάθεση του εμπορεύματος προς κατανάλωση στο κράτος μέλος εισαγωγής, επιτρέπει την επιβολή χρονικής κλιμακώσεως της έκδοσης των πιστοποιητικών ΣΜΣ κατά τη διάρκεια του έτους και παρέχει τη δυνατότητα περιορισμού της έκδοσης των πιστοποιητικών αυτών σε ορισμένα προϊόντα του τομέα πριν καλυφθεί το ενδεικτικό ανώτατο όριο εισαγωγής για το προϊόν αυτό.

13 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι οι σχετικές με τον ΣΜΣ διατάξεις της πράξης προσχώρησης συνιστούν προσωρινή παρέκκλιση από τους κανόνες της Συνθήκης ΕΟΚ περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων. Υπ' αυτές τις συνθήκες, το πρόβλημα που τίθεται δεν είναι αν το επιλεγέν σύστημα εφαρμογής του ΣΜΣ περιορίζει ή όχι τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές, αλλά αν βρίσκει νόμιμο έρεισμα στις διατάξεις της πράξης προσχώρησης.

14 Σχετικώς, τα καθών όργανα υποστηρίζουν ότι το σύστημα πιστοποιητικών και εγγυήσεων που έχει δημιουργηθεί με τους προσβαλλόμενους κανονισμούς αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του ΣΜΣ, το οποίο δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς να βασίζεται σε αξιόπιστα και πρόσφατα στοιχεία. Πρέπει, εξάλλου, να ληφθεί υπόψη η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτουν τα κοινοτικά όργανα σε θέματα κοινής γεωργικής πολιτικής, ενόψει των ευθυνών που τους αναθέτει η Συνθήκη ΕΟΚ στον τομέα αυτό.

15 Πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως ορθώς υποστηρίζουν τα κοινοτικά όργανα, το Δικαστήριο πρέπει πρώτα να εξετάσει αν το σύστημα πιστοποιητικών με σύσταση εγγυήσεως, κατά του οποίου βάλλει το προσφεύγον, αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα των μεταβατικών μέτρων που προβλέπει η πράξη προσχώρησης. Πράγματι, αν αυτό αληθεύει, το εν λόγω σύστημα δεν μπορεί να ελεγχθεί ως καταρχήν αντίθετο προς τις διατάξεις της Συνθήκης ΕΟΚ και της πράξης προσχώρησης περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων.

16 Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 81, 83 και 85 της πράξης προσχώρησης, η εφαρμογή του ΣΜΣ περιλαμβάνει τρία στοιχεία, ήτοι τον καθορισμό ενδεικτικών ανωτάτων ορίων εισαγωγής, την εξέταση της εξέλιξης των συναλλαγών μεταξύ των προσχωρούντων κρατών και της Κοινότητας των Δέκα και την ενδεχόμενη προσφυγή σε συντηρητικά ή οριστικά μέτρα σχετικά με τις συναλλαγές. Τα τρία αυτά στοιχεία από κοινού πρέπει να καταστήσουν δυνατή τη βαθμιαία μετάβαση προς την πλήρη πραγματοποίηση της ελεύθερης κυκλοφορίας κατά τη λήξη της χρονικής περιόδου εφαρμογής του ΣΜΣ, όπως αναφέρει το άρθρο 83, παράγραφος 2.

17 Για να μπορέσει ο ΣΜΣ να επιτελέσει τη λειτουργία που του έχει ανατεθεί με την πράξη προσχώρησης, η εξέταση της εξέλιξης των συναλλαγών πρέπει να παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να ενεργεί εγκαίρως και με πλήρη γνώση της καταστάσεως. Πρέπει, συνεπώς, τα στοιχεία που διαθέτει το εν λόγω όργανο σχετικά με το ρεύμα των εμπορευμάτων να είναι αξιόπιστα και να συγκεντρώνονται ταχέως. Και τούτο διότι, όπως άλλωστε αναγνωρίζει και το προσφεύγον, οι αγορές των προϊόντων που υποβάλλονται στον ΣΜΣ υπόκεινται σε απότομες διακυμάνσεις.

18 Σχετικώς, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστήριξαν ότι τα στατιστικά στοιχεία περιέρχονται στην Επιτροπή με σημαντική καθυστέρηση και ότι το σύστημα των απλών διασαφήσεων για τις πραγματοποιούμενες εισαγωγές δεν εξασφαλίζει, ελλείψει κάθε εγγυήσεως ως προς την εφαρμογή του, τον απαιτούμενο βαθμό βεβαιότητας. Κατά το Συμβούλιο, η πείρα της Κοινότητας έχει δείξει ότι ο μόνος τρόπος για να λειτουργήσει αξιόπιστα ένα σύστημα ελέγχου, που στηρίζεται σε πιστοποιητικά, είναι να συνοδεύονται τα πιστοποιητικά αυτά με τη σύσταση εγγυήσεως.

19 Αυτά τα επιχειρήματα των καθών οργάνων πρέπει να γίνουν δεκτά. Δεν αποδείχτηκε ότι το σύστημα εγγυοδοσίας αποβλέπει σε άλλο στόχο εκτός από το να εξασφαλίσει το υποστατό των εισαγωγών για τις οποίες ζητούνται τα πιστοποιητικά, πράγμα που είναι αναγκαίο να γνωρίζουν οι κοινοτικές αρχές, για να μπορούν να επιβλέπουν την εξέλιξη των συναλλαγών βάσει αξιόπιστων και ταχέως συλλεγομένων δεδομένων.

20 Πρέπει επομένως να γίνει δεκτό ότι το βαλλόμενο από το προσφεύγον σύστημα πιστοποιητικών που συνοδεύονται από τη σύσταση εγγυήσεως αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα των μεταβατικών μέτρων που προβλέπει η πράξη προσχώρησης.

21 Το συμπέρασμα αυτό δεν σημαίνει ότι όλα τα μέτρα εφαρμογής του συστήματος ελέγχου, τα οποία θεσπίζονται με τους κανονισμούς του Συμβουλίου και της Επιτροπής, είναι κατ' ανάγκη πέραν αμφισβητήσεως δυνάμενης να στηριχτεί στην αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων. Ως προς το σημείο αυτό, το προσφεύγον εφιστά ειδικότερα την προσοχή στο άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 569/86, κατά το οποίο η έκδοση πιστοποιητικών ΣΜΣ μπορεί να περιορίζεται σε ορισμένα προϊόντα ενός τομέα ή να κλιμακώνεται χρονικά κατά τη διάρκεια του έτους. Η παροχή αυτής της δυνατότητας περιορίζει σοβαρά τη συναλλακτική ελευθερία των επιχειρηματιών στο εμπόριο μεταξύ Ισπανίας και Κοινότητας των Δέκα, ακόμη και όταν οι συναλλαγές ως προς τα οικεία προϊόντα δεν έχουν φτάσει τα ανώτατα ποσοτικά όρια που προβλέπονται γι' αυτά.

22 Η επιχειρηματολογία αυτή πρέπει να απορριφθεί. Ο περιορισμός της έκδοσης πιστοποιητικών σε ορισμένα προϊόντα ενός τομέα δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την παρακώλυση των συναλλαγών· αντιθέτως, ένας τέτοιος περιορισμός θα είχε ως συνέπεια ότι τα λοιπά προϊόντα του οικείου τομέα μπορούν να εισάγονται στην Κοινότητα των Δέκα χωρίς να καλύπτονται από πιστοποιητικά. Όσον αφορά τη χρονική κλιμά-

κωση της έκδοσης των πιστοποιητικών κατά τη διάρκεια του έτους, πρέπει να σημειωθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 83, παράγραφος 2, της πράξης προσχώρησης, στο πλαίσιο του συνολικού ενδεικτικού ανωτάτου ορίου, μπορούν να καθοριστούν ανώτατα όρια για κάθε τμήμα της οικείας περιόδου εμπορίας· η χρονική κλιμάκωση της έκδοσης πιστοποιητικών κατά τη διάρκεια του έτους μπορεί να καταστήσει, όπως ανέφερε το Συμβούλιο, πιο ευέλικτο το όλο σύστημα, το δε προσφεύγον δεν απέδειξε ότι η δυνατότητα αυτή θα οδηγούσε σε αυθαίρετη πρακτική.

23 Κατά συνέπεια, ο λόγος περί προσβολής της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων πρέπει να απορριφθεί.

Γ — Η ασφάλεια του δικαίου

24 Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι το σύστημα που καθιερώθηκε με τους προσβαλλόμενους κανονισμούς δημιουργεί κατάσταση μεγάλης αβεβαιότητας ως προς τη δυνατότητα των επιχειρηματιών να πραγματοποιούν τις σχεδιαζόμενες εξαγωγές. Προς στήριξη της άποψης αυτής, το προσφεύγον επικαλείται ιδίως της ακόλουθες περιστάσεις:

— ο ισπανός εξαγωγέας είναι κατ' ανάγκη εξαρτημένος από την επιμέλεια που θα καταβάλει ο αντισυμβαλλόμενός του, εφόσον η εγγύηση ελευθερώνεται μόνο αφότου ο εισαγωγέας επιστρέψει το αντίτυπο αριθ. 1 του πιστοποιητικού ΣΜΣ δεόντως θεωρημένο από το τελωνείο του κράτους μέλους εισαγωγής·

— τα δικαιώματα που παρέχει το πιστοποιητικό ΣΜΣ δεν είναι βέβαια, εφόσον μπορούν να αφαιρεθούν κατά διακριτική ευχέρεια για ένα ή περισσότερα κράτη μέλη·

— η σύναψη πολλών συμβάσεων εξαρτάται από αστάθμητους παράγοντες, διότι, εφόσον η έκδοση του πιστοποιητικού ΣΜΣ πραγματοποιείται μετά την παρέλευση πενθήμερης προθεσμίας αναμονής, οι συναλλασσόμενοι αναγκάζονται να αναμείνουν σχεδόν μία ολόκληρη εβδομάδα πριν μπορέσουν να προβούν στη συγκεκριμένη συναλλαγή.

25 Το επιχείρημα περί της υποχρεωτικής συνεργασίας με εισαγωγέα εγκατεστημένο σε κράτος μέλος της Κοινότητας των Δέκα δεν βρίσκει έρεισμα στις κείμενες διατάξεις. Το ζήτημα αυτό ρυθμίζεται από το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 574/86 της Επιτροπής, που προβλέπει ότι η διάθεση των προϊόντων προς κατανάλωση αποδεικνύεται είτε με την προσκόμιση του αντιτύπου αριθ. 1 του πιστοποιητικού θεωρημένου από το τελωνείο, είτε με την προσκόμιση του τελωνειακού εγγράφου διαθέσεως

προς κατανάλωση ή αντιγράφου του επικυρωμένου είτε από το αρμόδιο τελωνειακό γραφείο είτε από τις επίσημες υπηρεσίες του κράτους μέλους όπου διατίθενται τα προϊόντα προς κατανάλωση.

26 Η αιτίαση που αναφέρεται στη διακριτική ευχέρεια ανακλήσεως του πιστοποιητικού για ένα ή περισσότερα κράτη μέλη αφορά την εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 569/86 του Συμβουλίου. Η παράγραφος 1 του άρθρου αυτού ορίζει ότι η έκδοση πιστοποιητικών ΣΜΣ μπορεί να περιοριστεί ή να ανασταλεί, εφόσον η κατάσταση της αγοράς απαιτεί τον περιορισμό ή την αναστολή των εισαγωγών στην αγορά συγκεκριμένου κράτους μέλους· το άρθρο 6 του κανονισμού απαριθμεί τα κριτήρια που ιδίως λαμβάνονται υπόψη για την εκτίμηση της κατάστασης της αγοράς κράτους μέλους στο οποίο εφαρμόζεται ο ΣΜΣ. Το άρθρο 5, παράγραφος 2, ορίζει ιδίως ότι « στην περίπτωση αυτή » είναι δυνατό να προβλεφθεί ότι τα εκδιδόμενα πιστοποιητικά ισχύουν μόνο σε κράτος μέλος διάφορο εκείνου στο οποίο εφαρμόζεται το άρθρο 5, παράγραφος 1. Επομένως, όπως ορθώς ισχυρίστηκε το Συμβούλιο, ο περιορισμός ή η αναστολή των εισαγωγών δεν επιβάλλονται κατά διακριτική ευχέρεια, αλλά εξαρτώνται από τη συνδρομή των προϋποθέσεων που ορίζονται ρητά στο άρθρο 5, παράγραφος 1, και στο άρθρο 6 του κανονισμού 569/86.

27 Όσον αφορά την προθεσμία πέντε εργασίμων ημερών που προβλέπεται για την έκδοση των πιστοποιητικών ΣΜΣ, δεν αμφισβητείται ότι πενθήμερη ή τριήμερη προθεσμία έχει προβλεφθεί και στο πλαίσιο άλλων καθεστώτων εισαγωγής εμπορευμάτων, για τα οποία κρίθηκε αναγκαίο να παρακολουθείται με ειδικό τρόπο η εξέλιξη των εισαγωγών, για να μπορεί να εκτιμηθεί ο κίνδυνος διαταράξεως ή απειλουμένης διαταράξεως της οικείας αγοράς. Η καθιέρωση μιας τέτοιας προθεσμίας μεταξύ υποβολής της αιτήσεως και εκδόσεως του πιστοποιητικού επιδιώκει ένα θεμιτό στόχο, που είναι η διευκόλυνση της θέσπισης των κατάλληλων μέτρων σε περίπτωση διαταράξεως ή απειλουμένης διαταράξεως της αγοράς.

28 Το προσφεύγον υποστηρίζει ακόμα ότι η πενθήμερη προθεσμία συνιστά ιδιαίτερα σοβαρό εμπόδιο στην εξέλιξη των συναλλαγών, όταν πρόκειται για εύφθαρτα τρόφιμα, όπως τα οπωροκηπευτικά, που συχνά πρέπει να εξάγονται εντός 24ώρου ή 48ώρου.

29 Πρέπει σχετικώς να σημειωθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 624/86, το πιστοποιητικό εκδίδεται αμελλητί για τις πρώιμες πατάτες, το μοναδικό εύφθαρτο προϊόν στο οποίο εφαρμόζεται επί του παρόντος το ΣΜΣ, δεδομένου

ότι τα οπωροκηπευτικά υποβάλλονται στον ΣΜΣ μόνο από 1ης Ιανουαρίου 1990. Επομένως, έστω και αν η αιτίαση του προσφεύγοντος μπορούσε να ήταν δικαιολογημένη ως προς τα εύφθαρτα τρόφιμα, το μοναδικό ενδεχόμενο εφαρμογής της αμφισβητούμενης προθεσμίας σε τέτοια προϊόντα δεν θα μπορούσε να καταστήσει παράνομη την εν λόγω διάταξη. Πράγματι, η επίμαχη προθεσμία, καθώς και όλες οι κοινές εκτελεστικές διατάξεις του ΣΜΣ που προβλέπονται στον κανονισμό 574/86, έχουν τεθεί « με την επιφύλαξη των κατά παρέκκλιση διατάξεων που προβλέπονται στην ειδική κοινοτική ρύθμιση για ορισμένα προϊόντα », όπως αναφέρεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.

30 Επομένως, ο λόγος περί παραβιάσεως της αρχής της ασφάλειας του δικαίου δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

Δ — Η αρχή της αναλογικότητας

31 Το προσφεύγον υποστηρίζει ότι το σύστημα πιστοποιητικών και εγγυήσεων αποτελεί μη αναγκαίο μηχανισμό και εν πάση περιπτώσει δυσανάλογο προς τον επιδιωκόμενο στόχο. Προς στήριξη της άποψης αυτής, το προσφεύγον προβάλλει αρχικά ορισμένα επιχειρήματα αναφερόμενα στην παράβαση του άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΟΚ και στον ιδιαίτερα περιοριστικό χαρακτήρα της εγγυοδοσίας. Τα επιχειρήματα αυτά έχουν ήδη εξεταστεί παραπάνω.

32 Το προσφεύγον υπογραμμίζει ακόμη ότι ο δυσανάλογος χαρακτήρας του καθεστώτος που θεσπίζεται με τους προσβαλλόμενους κανονισμούς θεμελιώνεται στη σύγκριση προς άλλα μέτρα ελέγχου του ενδοκοινοτικού εμπορίου, και ιδίως τα στηριζόμενα στο άρθρο 115 της Συνθήκης ΕΟΚ για τα προϊόντα καταγωγής τρίτων χωρών, που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας. Τα μέτρα αυτά είναι λιγότερο αυστηρά, καθόσον δεν προβλέπουν τη σύσταση εγγυήσεων.

33 Η σύγκριση αυτή είναι αλυσιτελής. Το άρθρο 115 της Συνθήκης δεν θεσπίζει καθεστώς ελέγχου των συναλλαγών, αλλά εξουσιοδοτεί την Επιτροπή, υπό συγκεκριμένες περιστάσεις, τις οποίες και περιγράφει, να επιτρέπει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν προστατευτικά μέτρα, των οποίων η Επιτροπή « καθορίζει τους όρους και τον τρόπο εφαρμογής ».

34 Το προσφεύγον βάλλει επίσης κατά των διατάξεων του άρθρου 2, παράγραφοι 2 και 5, του κανονισμού 574/86, κατά τις οποίες τα δικαιώματα που απορρέουν από το πιστοποιητικό ανήκουν αποκλειστικά στο πρόσωπο που αναγράφεται στο έντυπο ως δικαιούχος, μπορούν δε να μεταβιβαστούν άπαξ μόνον, ενώ ο δικαιοδόχος δεν μπορεί να μεταβιβάσει περαιτέρω το δικαίωμά του. Ο περιορισμός αυτός της δυνατότητας μεταβιβάσεως του πιστοποιητικού συνιστά περιορισμό επιβαλλόμενο στους συναλλασσομένους, ο οποίος στερείται οποιασδήποτε δικαιολογίας.

35 Πρέπει να σημειωθεί ότι οι βαλλόμενοι εν προκειμένω από το προσφεύγον κανόνες είναι γενικής ισχύος, υπό την έννοια ότι εμπίπτουν σ' ένα γενικό καθεστώς χειρισμού πιστοποιητικών εισαγωγής, όπως προκύπτει ιδίως από το άρθρο 9 του κανονισμού 3183/80 της Επιτροπής, της 3ης Δεκεμβρίου 1980, περί κοινών τρόπων εφαρμογής του καθεστώτος πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/022, σ. 66). Από τις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι ο περιορισμός των δυνατοτήτων μεταβιβάσεως εκφράζει τη μέριμνα να διευκολύνεται η διοίκηση στον αποτελεσματικό χειρισμό του συστήματος των πιστοποιητικών.

36 Στην ίδια αλληλουχία, το Συμβούλιο τόνισε ακόμη ότι ο ΣΜΣ αποτελεί μηχανισμό που είναι σύνθετος ως προς τα στοιχεία του και σημαντικός ως προς τις ενδεχόμενες επιπτώσεις του. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο τα κοινοτικά όργανα προσέφυγαν, για την εξασφάλιση πρόσφορου ελέγχου των συναλλαγών, σ' ένα σύστημα δοκιμασμένο και γνωστό στους συναλλασσομένους.

37 Συνεκτιμώντας όλα τα στοιχεία της δικογραφίας, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο περιορισμός του μεταβιβαστού των πιστοποιητικών ΣΜΣ διαπνέεται από τη μέριμνα διασφαλίσεως, στο μέτρο του δυνατού, του αξιοπίστου των δεδομένων που προκύπτουν από αυτά, σύμφωνα με ένα ήδη δοκιμασμένο σύστημα. Υπ' αυτές τις συνθήκες, ο εν λόγω περιορισμός δεν μπορεί να θεωρηθεί δυσανάλογος σε σχέση προς το θεμιτό στόχο τον οποίο επιδιώκει.

38 Πρέπει, επομένως, να απορριφθούν οι αιτιάσεις περί παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας.

Ε — Η υποχρέωση του stand-still

39 Με το λόγο αυτό, το προσφεύγον αναπτύσσει μια επιχειρηματολογία, την οποία στηρίζει στο γεγονός ότι, για δύο από τις τρεις ομάδες προϊόντων που καλύπτονται από τον ΣΜΣ, ήτοι τα οπωροκηπευτικά και τις πρώιμες πατάτες, οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί εισήγαγαν για τις ισπανικές εισαγωγές προς την Κοινότητα των Δέκα ένα περισσότερο περιοριστικό σύστημα απ' ό,τι το προϊσχύσαν. Πράγματι, πριν από την προσχώρηση, μόνο τα αμπελοοινικά προϊόντα υπόκεινταν σε σύστημα πιστοποιητικών και εγγυήσεων. Επιβάλλοντας το ίδιο καθεστώς και στις άλλες δύο ομάδες εμπορευμάτων, τα καθών όργανα παρέβησαν την υποχρέωση του stand-still, που διατυπώνεται στα άρθρα 31 και 32 της Συνθήκης ΕΟΚ.

40 Σχετικώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι το βαλλόμενο καθεστώς αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα μεταβατικού μηχανισμού που ρητά προβλέπεται στην πράξη προσχώρησης και συνιστά παρέκκλιση από το σύστημα που κατά κανόνα ισχύει στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές. Για να εκτιμηθεί η νομιμότητα των μέτρων που εκδόθηκαν προς εκτέλεση του ΣΜΣ, πρέπει να εξεταστεί αν αυτά καλύπτονται από τις οικείες διατάξεις της πράξης προσχώρησης. Όπως προκύπτει δε από την εξέταση αυτή, που ήδη αναπτύχτηκε στις προηγούμενες σκέψεις, αυτό πράγματι συμβαίνει.

41 Συνεπώς, ο λόγος που αναφέρεται στο stand-still πρέπει επίσης να απορριφθεί.

ΣΤ — Η κοινοτική προτίμηση

42 Κατά το προσφεύγον, το καθεστώς πιστοποιητικών και εγγυήσεων θέτει τα ισπανικά προϊόντα στη θέση των εισαγόμενων από τρίτες χώρες προϊόντων, ενώ η Ισπανία είναι ισότιμο μέλος της Κοινότητας από 1ης Ιανουαρίου 1986. Το προσφεύγον υπενθυμίζει, και στο πλαίσιο του λόγου αυτού, ότι η προηγούμενη ρύθμιση ήταν λιγότερο περιοριστική για τα οπωροκηπευτικά και για τις πρώιμες πατάτες. Έχει παραβιαστεί επομένως η αρχή της κοινοτικής προτίμησης.

43 Πρέπει καταρχάς να διευκρινιστεί ότι η κοινοτική προτίμηση αφορά, στο πλαίσιο της υπό κρίση διαφοράς, τη θέση των ισπανικών προϊόντων σε σχέση προς τα προερχόμενα από τρίτες χώρες μετά την προσχώρηση. Τα επιχειρήματα, επομένως, του προ-

σφεύγοντος που αναφέρονται στην κατάσταση που υφίστατο πριν από την προσχώρηση είναι αλυσιτελή, διότι η Κοινότητα δεν είχε υποχρέωση να αφήσει την κατάσταση αυτή αμετάβλητη.

44 Η πράξη προσχώρησης κατοχυρώνει πράγματι την κοινοτική προτίμηση, όταν ορίζει, στο άρθρο 85, παράγραφος 4, ότι η εφαρμογή του ΣΜΣ δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να οδηγήσει σε μεταχείριση των προερχόμενων από τα νέα κράτη μέλη προϊόντων, που υπόκεινται σ' αυτόν, λιγότερο ευνοϊκή από τη μεταχείριση των προϊόντων που προέρχονται από τις πλέον ευνοούμενες τρίτες χώρες.

45 Οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί δεν συνιστούν παράβαση της διατάξεως αυτής. Πράγματι, το σύστημα ελέγχου των συναλλαγών ορισμένων ομάδων προϊόντων επεκτάθηκε στα προϊόντα τρίτων χωρών που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας, με το άρθρο 3 του κανονισμού 569/86. Από το άρθρο 6 του ίδιου κανονισμού προκύπτει ότι, για την εκτίμηση της κατάστασης της αγοράς κράτους μέλους, λαμβάνονται υπόψη και τα προϊόντα προελεύσεως τρίτων χωρών. Κατά συνέπεια, οι εισαγωγές ισπανικών προϊόντων δεν περιέρχονται σε δυσμενή θέση σε σχέση προς τις εισαγωγές προϊόντων καταγωγής τρίτων χωρών.

46 Όσον αφορά τη θέση των πρώιμων πατατών προελεύσεως τρίτων χωρών, την οποία ιδιαιτέρως τόνισε το προσφεύγον, το επιχείρημά του είναι ότι οι εισαγωγές των προϊόντων αυτών προς την Κοινότητα, έστω και αν υφίστανται εθνικούς ποσοτικούς περιορισμούς, δεν υπόκεινται πάντως στο καθεστώς πιστοποιητικών και εγγυήσεων. Το προσφεύγον δεν απέδειξε όμως κατά πόσο οι εισαγωγές ισπανικών πρώιμων πατατών στην Κοινότητα μπορούσαν να εξακολουθούν να υπόκεινται, και υπέκειντο πράγματι, σε εθνικούς ποσοτικούς περιορισμούς από 1ης Μαρτίου 1986, ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος του ΣΜΣ.

47 Επομένως, ο λόγος περί μη τηρήσεως της αρχής της κοινοτικής προτίμησης δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

Ζ — Η έλλειψη αιτιολογίας

48 Ο λόγος αυτός στηρίζεται στην αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 569/86, κατά την οποία « οι συμπληρωματικές κατευθύνσεις που συμφωνήθηκαν στα πλαίσια της συνδιάσκεψης περιλαμβάνουν ενδείξεις » σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας του ΣΜΣ· οι ενδείξεις δε αυτές προβλέπουν την έκδοση πιστοποιητικών συνοδευόμενων από τη

σύσταση ασφαλείας εγγυωμένης την πραγματοποίηση των συναλλαγών για τις οποίες ζητήθηκαν τα εν λόγω πιστοποιητικά.

49 Το προσφεύγον αναφέρει ότι, αντιθέτως προς τη διαβεβαίωση αυτή, κατά τη διαπραγματευτική συνδιάσκεψη για το περιεχόμενο της πράξης προσχώρησης τα μέρη δεν κατέληξαν σε συμφωνία ως προς τη δημιουργία συστήματος πιστοποιητικών και εγγυήσεων, εφόσον η άποψη της Κοινότητας επί του σημείου αυτού αποκρούστηκε από τους ισπανούς διαπραγματευτές. Υπ' αυτές τις συνθήκες, η συνδιάσκεψη περιορίστηκε στο να περιλάβει μονομερή δήλωση της κοινοτικής αντιπροσωπείας στα πρακτικά. Η δήλωση αυτή περιέχει τις « συμπληρωματικές κατευθύνσεις » για τον τρόπο λειτουργίας του ΣΜΣ, στις οποίες αναφέρεται η αιτιολογική σκέψη το κανονισμού 569/86, οι οποίες όμως δεν « συμφωνήθηκαν στα πλαίσια της συνδιάσκεψης », εφόσον ακριβώς η Ισπανία εναντιώθηκε στο να περιληφθεί κοινή δήλωση στην πράξη προσχώρησης ή στα πρακτικά της συνδιάσκεψης.

50 Το Συμβούλιο αναγνωρίζει ότι, κατά τη συνδιάσκεψη, η Ισπανία δεν δέχτηκε την καθιέρωση συστήματος πιστοποιητικών και εγγυήσεων ως τμήματος του καθεστώτος ελέγχου του ΣΜΣ. Υποστηρίζει ωστόσο ότι η επίμαχη αιτιολογική σκέψη αναφέρεται απλώς σε « κατευθύνσεις » που περιλαμβάνουν « ενδείξεις », έκφραση στην οποία δεν πρέπει να αποδοθεί δεσμευτική νομική ισχύς. Εξάλλου, το Συμβούλιο, ενώ αναγνωρίζει ότι ο όρος « συμφωνήθηκαν » ενδέχεται να εμβάλει σε σύγχυση, αν ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι αντανακλά συμφωνία όλων των συμβαλλομένων μερών, φρονεί ωστόσο ότι μέσω των διαπραγματεύσεων τα μέρη μπόρεσαν να καταλήξουν σε ορισμένες κατευθύνσεις ως προς το πλαίσιο εντός το οποίου θα πραγματοποιούνταν η εφαρμογή του ΣΜΣ, η δε Ισπανία δεν αγνοούσε τις τάσεις αυτές.

51 Από την προεκτεθείσα συζήτηση προκύπτει ότι η επίμαχη αιτιολογική σκέψη περιέχει μια μνεία ενέχουσα πραγματική πλάνη. Ωστόσο, το τυπικό αυτό ελάττωμα δεν μπορεί να οδηγήσει στην ακύρωση του κανονισμού 569/86, δεδομένου ότι οι λοιπές αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού αυτού παρέχουν μια αιτιολογική βάση που αρκεί, αυτή καθαυτή, για να στηρίξει το σύστημα ελέγχου που προβλέπεται με αυτόν.

52 Επομένως, ο λόγος που συνίσταται στην πλάνη περί την αιτιολογία, καίτοι βάσιμος, δεν δικαιολογεί την ακύρωση του επίδικου κανονισμού.

53 Απ' όλα τα προεκτεθέντα έπεται ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

54 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή το προσφεύγον ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει το προσφεύγον στα δικαστικά έξοδα.

Bosco Due Rodríguez Iglesias Koopmans Everling

Bahlmann Galmot Κακούρης Joliet O'Higgins Schockweiler

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 20 Οκτωβρίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο προεδρεύων

G. Bosco

πρόεδρος τμήματος